

Nr 700.

Av herr Håstad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster, m. m.

I proposition nr 241 underställas riksdagens prövning vissa överenskommelser beträffande löneplaceringar. Såsom föredragande departementschefen där framhållit kunna åtskilliga detaljer i dessa överenskommelser finnas mindre tillfredsställande.

Särskild uppmärksamhet förtjänar härvid förslaget, bil. A:15, att socialvårdsdirektören i försvarsstaben skulle placeras i lönegrad Ce 29 och att löneställningen skall gälla tills vidare i avvaktan på försvarets personalbehandlingsutrednings förslag.

Befattningshavaren är f. n. placerad i lönegrad Cp 3. Tjänsten inrättades genom 1942 års försvarsbeslut och har lönemässigt icke förändrats. Där emot ha arbetsuppgifternas omfattning och karaktär undergått väsentliga förändringar. Från att ursprungligen endast ha gällt mobiliseringsplanläggning, bevakning av militära intressen i socialvården och viss undervisning av befälspersonal handlägger nu socialvårdsdirektören i försvarsledningen principiella, synnerligen betydelsefulla anställningsfrågor samt sociala och ekonomiska frågor för personalen, både för fast anställda och värnpliktiga, t. ex. beträffande avlöning och andra ekonomiska förmåner, ledighet, rättskydd, bostäder och andra sociala förmåner. Vidare leder han den sociala verksamheten inom försvaret med åtföljande service- och utbildningsverksamhet, vilket numera tagit en allt större omfattning.

Han ingår organisatoriskt i försvarsstabens personalvårdsavdelning, vars chef är regementsofficer, och fungerar där som souschef. Som chefen för försvarsstaben framhållit i yttrande till tjänsteförteckningskommittén handläggas emellertid »tidigare icke förutsedda men numera helt dokumenterade, betydelsefulla och svårbemästrade uppgifter på det ekonomiska, sociala och juridiska området — — — självständigt av socialvårdsdirektören med direkt föredragning för chefen för försvarsstaben eller överbefälhavaren. Denna arbetsfördelning har försvarsstabschefen måst anbefalla, och detta har medfört att socialvårdsdirektörens ställning har förändrats från detaljchef i egentlig mening till att i huvuddelen av sina arbetsuppgifter vara jämställd med avdelningschefen.»

De erinringar som kunna göras gentemot propositionen i denna del gälla anställningsform, avvaktande av utredning och löneställning.

F. n. är tjänsten ordinarie med förordnande för innehavaren på viss tid i taget. Att arbetsuppgifterna vuxit väsentligt och till sin karaktär blivit

¹ Bihang till riksdagens protokoll 1952. 4 saml. Nr 700—704.

mer betydelsefulla än tidigare kan knappast motivera att befattningen ändras till extra ordinarie. Samma åtgärd har vidtagits i fråga om studierektorsbefattningen, vars innehavare är ordinarie med förordnande tills vidare (f. n. vikariatsförordnande). Någon motsvarighet till denna åtgärd kan i övrigt icke återfinnas i fråga om någon annan av de inemot 25 000 tjänster som i detta sammanhang behandlats. En sådan åtgärd, som icke direkt motiveras av organisatoriska förändringar, bör icke godtagas.

Löneställningen för socialvårdsdirektören göres beroende av ett framtida kommittéförslag enligt särskild anmärkning i propositionen. Skäl skulle möjligen kunna anföras härför, även om tjänsteförteckningskommittén ju har att bedöma tjänsterna i nuvarande organisation, vilket bestyrkes av att de nya lönegraderna i huvudsak skola gälla retroaktivt från den 1 juli 1952. Emellertid har denna anmärkning ansetts böra gälla endast denna tjänst och icke andra upptagna tjänster som i samma utsträckning beröras av *samma utredning* men prövats uteslutande med hänsyn till nuvarande organisation och arbetsuppgifter.

Enligt underhandsuppgifter från förhandlingarna avser anmärkningen i fråga om denna tjänst närmast att arbetsuppgifterna kunde motivera en högre löneställning men att nuvarande organisation — d. v. s. att socialvårdsdirektören i viss utsträckning ingår i en avdelning med en officer i 30 eller 33 lönegraden som chef — icke kan medgiva det. När man icke från myndigheternas sida tvekar inför denna anordning, är det svårt att inse tjänsteförteckningskommitténs betänkligheter, i all synnerhet om man jämför med att kommittén placerar studierektorerna i försvarsledningarna, vilka alla ingå i avdelningar med officerare i 30 eller 33 lönegraden som chefer, i 33 lönegraden (för två av tre tjänster f. ö. innebärande höjning med *sju* lönegrader).

I sina yrkanden till tjänsteförteckningskommittén har chefen för försvarsstaben föreslagit att socialvårdsdirektören bör vara placerad i minst lönegrad Ca 31. Vederbörande personalförbund ha ansett 37 eller senare 33 lönegraden som lämplig. Närmaste likhet med tjänsten torde vara befattningen som chef för försvarets socialbyrå, lönegrad Cp 13, eller byrådirektörstjänst i större verks administrativa byrå. Alla likartade tjänster ha av tjänsteförteckningskommittén föreslagits i 33 lönegraden.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen med ändring av vad i propositionen föreslås måtte besluta, att socialvårdsdirektören i försvarsstaben placeras i lönegrad Ca 31.

Stockholm den 18 november 1952.

Ragnhild Sandström.

Elsa Johansson.

Elis Håstad.

Per Svensson

i Stenkyrka.